

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

27. podkreśla konieczność wspierania inicjatyw, które przyczyniają się do ustanowienia i wdrożenia w przedsiębiorstwach polityki w zakresie zasobów ludzkich i pozytywnych środków promujących równość płci; zachęca państwa członkowskie do zalecenia przedsiębiorstwom sporządzania i wdrażania planów na rzecz równości płci oraz promowania zrównoważonej pod względem płci reprezentacji w ich organach kierowniczych i decyzyjnych;
28. przypomina państwom członkowskim o znaczeniu czynnego uwzględniania problematyki płci i godzenia życia rodzinnego z zawodowym podczas opracowywania i wdrażania przepisów prawnych;
29. kładzie nacisk na konieczność walki ze szczególnymi przeszkodami, jakie napotykają kobiety i dziewczęta niepełnosprawne oraz rodzice dzieci niepełnosprawnych, w odniesieniu do równego dostępu do edukacji i rynku pracy, oraz na konieczność dostosowania środków w celu włączenia wymiaru równości płci do wszystkich polityk, a także dostosowania środków do szczególnych potrzeb takich grup;
30. podkreśla konieczność zapewnienia większej elastyczności w odniesieniu do urlopu rodzicielskiego, w szczególności w przypadku rodziców dzieci niepełnosprawnych;
31. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia ukierunkowanych środków w celu walki z dyskryminacją dziewcząt i młodych kobiet w okresie przejściowym pomiędzy szkołą a szkoleniem zawodowym, a także pomiędzy szkoleniem zawodowym a życiem zawodowym, a także podczas powrotu na rynek pracy po urlopie macierzyńskim lub opiekuńczym; podkreśla konieczność tworzenia publicznych placówek opieki nad dziećmi, opieki pielęgniarskiej i pomocy osobom starszym; przypomina państwom członkowskim o zobowiązaniu, jakie podjęły w tej sprawie na szczycie w Barcelonie w 2002 r.
32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom narodowym oraz krajowym organom ds. równości.

Sytuacja w Strefie Gazy

P6_TA(2009)0025

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie sytuacji w Strefie Gazy

(2010/C 46 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, w szczególności rezolucje z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie sytuacji w Strefie Gazy ⁽¹⁾, z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Bliskiego Wschodu ⁽²⁾, z dnia 11 października 2007 r. w sprawie sytuacji humanitarnej w Strefie Gazy ⁽³⁾ oraz z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie sytuacji w Strefie Gazy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 242 z dnia 22 listopada 1967 (S/RES/242 (1967)), 338 z dnia 22 października 1973 r. (S/RES/338(1973)) i 1860 z dnia 8 stycznia 2009 r. (S/RES/1860(2009)),
- uwzględniając IV Konwencję Genewską z dnia 12 sierpnia 1949 r. dotyczącą ochrony osób cywilnych podczas wojny,

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 324.

⁽²⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 579.

⁽³⁾ Dz.U. C 227 E z 4.9.2008, s. 138.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0064.

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

- uwzględniając przełożenie głosowania w sprawie zgody na większy udział Izraela w programach WE,
  - uwzględniając oświadczenie Unii Europejskiej z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 27 grudnia 2008 r. Izrael – w odpowiedzi na ataki raketowe Hamasu na południu Izraela od momentu przejścia przez Hamas kontroli nad Strefą Gazy – rozpoczął ofensywę wojskową w Strefie Gazy, co nastąpiło po załamaniu się zawieszenia broni i odmowie odnowienia porozumienia o zawieszeniu broni,
- B. mając na uwadze, że według najnowszych doniesień w wyniku izraelskiej operacji w Strefie Gazy zginęło do tej pory około tysiąc osób, w tym wiele dzieci i kobiet, tysiące osób odniosło rany, a także doszło do zniszczenia domów mieszkalnych, szkół i innych kluczowych elementów infrastruktury cywilnej wskutek użycia siły przez armię izraelską,
- C. mając na uwadze, że przejścia graniczne po obydwu stronach granicy z Gazą są zamknięte od osiemnastu miesięcy i że embargo na przepływ ludności i towarów wpłynęło na codzienne życie mieszkańców i w jeszcze większym stopniu sparaliżowało gospodarkę w Strefie Gazy, a także ograniczyło możliwość znacznej poprawy sytuacji na Zachodnim Brzegu; mając na uwadze, że embargo nałożone na Strefę Gazy stanowi zbiorową karę niezgodną z przepisami międzynarodowego prawa humanitarnego,
- D. mając na uwadze, że poprawa warunków życiowych Palestyńczyków mieszkających w Strefie Gazy i na Zachodnim Brzegu – wraz z odnowieniem procesu pokojowego i ustanowieniem działających instytucji palestyńskich w Strefie Gazy – stanowi kluczowy aspekt wysiłków na rzecz osiągnięcia sprawiedliwego i trwałego pokoju między Izraelczykami i Palestyńczykami,
- E. mając na uwadze, że znaczące wsparcie finansowe udzielone Palestyńczykom przez Unię Europejską odegrało istotną rolę w działaniach na rzecz zapobieżenia katastrofie humanitarnej w Strefie Gazy i na Zachodnim Brzegu; mając na uwadze, że Unia Europejska wciąż udziela pomocy humanitarnej w Strefie Gazy, w tym poprzez Agencję ONZ ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA),
1. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji 1860 z 8 stycznia 2009 r. oraz wyraża ubolewanie, że dotychczas zarówno Izrael, jak i Hamas nie odpowiedziały na wezwania ONZ do zaprzestania wrogich działań; wzywa do natychmiastowego i trwałego zawieszenia broni, które powinno obejmować zaprzestanie ostrzału raketowego Izraela przez Hamas oraz zakończenie izraelskiej operacji wojskowej w Strefie Gazy;
  2. zgadza się z koniecznością natychmiastowego zapewnienia rozwiązań oraz gwarancji w Strefie Gazy, tak jak tego domaga się rezolucja 1860 Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby utrzymać trwałe zawieszenie broni, połączone z wycofaniem wojski izraelskich, stałym otwarciem przejść granicznych, zniesieniem blokady oraz zapobieganiem przemytowi broni i amunicji i nielegalnemu handlowi nimi;
  3. apeluje o wynegocjowanie rozejmu, którego gwarantem powinien być mechanizm stworzony przez wspólnotę międzynarodową koordynowaną przez Kwartet oraz Ligę Państw Arabskich, który mógłby obejmować rozmieszczenie sił wielonarodowych, posiadających jasno określony mandat, aby przywrócić bezpieczeństwo i dopilnować zawieszenia broni z myślą o ludności w Izraelu i Strefie Gazy, ze szczególnym uwzględnieniem monitorowania granicy między Strefą Gazy a Egiptem, co zakłada ważną rolę Egiptu; wzywa Radę do zwiększenia nacisków w celu położenia kresu trwającej przemocy; wspiera wysiłki dyplomatyczne podjęte do tej pory przez wspólnotę międzynarodową, szczególnie Egipt i Unię Europejską;
  4. jest zszokowany cierpieniem ludności cywilnej w Strefie Gazy; szczególnie głęboko ubolewa z powodu faktu, że zaatakowano również cele cywilne i obiekty ONZ; wyraża współczucie dla ludności cywilnej dotkniętej przemocą w Strefie Gazy i w południowym Izraelu;

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

5. zdecydowanie domaga się od władz izraelskich, aby zezwoliły na swobodny dostęp do wsparcia humanitarnego i pomocy w Strefie Gazy, a także do zagwarantowania ciągłego i dostatecznego napływu pomocy przez korytarze humanitarne; wzywa władze izraelskie, aby zezwoliły prasie międzynarodowej na śledzenie wydarzeń na miejscu;
6. wzywa Izrael do wypełnienia zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa humanitarnego; wzywa Hamas do zaprzestania ataków raketowych oraz do przyjęcia odpowiedzialności poprzez zobowiązanie się do zaangażowania w proces polityczny, którego celem jest przywrócenie dialogu między Palestyńczykami, oraz zaangażowania w trwający proces negocjacyjny;
7. wzywa Unię Europejską do zajęcia bardziej zdecydowanego i jednolitego stanowiska politycznego oraz zachęca Radę do skorzystania z możliwości współpracy z nową administracją USA w celu zakończenia konfliktu porozumieniem opartym na rozwiązaniu „dwa państwa dla dwóch narodów”, aby stworzyć nowy, pokojowy regionalny system bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie;
8. podkreśla ogromne znaczenie odnowienia działań na rzecz wewnątrzpalestyńskiego pojednania między wszystkimi grupami społeczeństwa palestyńskiego, w oparciu o zawarte w dniu 8 lutego 2007 r. porozumienie z Mekki, w którym zaakceptowano wcześniejsze porozumienia, w tym prawo Izraela do istnienia; podkreśla w związku z tym potrzebę stałego połączenia geograficznego pomiędzy Strefą Gazy a Zachodnim Brzegiem oraz pokojowego i trwałego politycznego zjednoczenia tych dwóch terytoriów;
9. podkreśla, że tylko rzeczywisty postęp na drodze do pokoju oraz znaczna poprawa sytuacji na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy mogą wzmocnić prawowitość Autonomii Palestyńskiej;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, rządowi Izraela, Knesetowi, rządowi i parlamentowi Egiptu oraz sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich.

Sytuacja w Rogu Afryki

P6_TA(2009)0026

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie sytuacji w Rogu Afryki

(2010/C 46 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w krajach Rogu Afryki,
- uwzględniając sprawozdanie z misji w Rogu Afryki przyjęte przez Komisję Rozwoju w dniu 8 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,